

Broj 30 - Srpanj 2022.

Nogometaš

HUNS
HRVATSKA UDRUGA
NOGOMETNI SINDIKAT

LAUREATI 2022

Kamp koji klubovi
sve pomnije prate

Kako su Vatre
zavoljeli Ligu nacija

Rijeka već četiri godine provodi "plan B", hoće li i ostali morati krenuti tim putem?

Rijeka je u eri Damira Miškovića vrhunac dosegla 2017. kada je osvojila povijesnu dvostruku krunu. Nikada do tada Rijeka nije bila prvak države. Ni Jugoslavije, ni Hrvatske. Te 2017. momčad koja se slagala pet godina dosegla je svoj zenit, iskoristila određene slabosti koje je iskazivao Dinamo te otišla do kraja.

Matjaž Kek bio je trener te Rijeke, a na travnjaku je imao iskusnu momčad u kojoj nitko od igrača u svlačionici nije imao manje od 23 godine. Kek nije trener odgajatelj, Kek je trener natjecatelj i traži natjecateljske igrače, a ne one koji tek trebaju stasati. I Damir Mišković mu je to kao predsjednik - kasnije i vlasnik - omogućio. Odgoj mladih igrača ostavio je po strani i kompletan klub podredio osvajanju trofeja i igranju europskih utakmica.

Danas je Rijeka bitno drugačije posložen klub. Upravo je ušla u već četvrtu sezonu u kojoj Mišković naglašava da je primarni cilj kluba odgajati mlade igrače, stvoriti od njih europsku vrijednost koja će klubu donijeti novac od kojeg bi živio. Rijeka je šampionske 2017. trošila možda i 22 milijuna eura. Danas troši manje od 12 milijuna. Danas iza sebe više nema Gabriela Volpija i Social Sport koji su punih pet godina ubrizgavali novac s kojim se moglo ići u lov na naslov. Rijeka se s njim na neki način ponašala kao klub iz Premiershipa koji kroz TV prava, sponzore i ulaznice ima sjajno popunjen budžet pa ga nije briga za odgoj vlastitih igrača.

U posljednjih nekoliko godina sve se više klubova u Hrvatskoj ponaša kao Rijeka u Volpijevo vrijeme. Liga nam je u prosjeku starija tri godine, a u glavnini klubova mladi igrači se tek sporadično pojavljuju. Svi žele biti natjecatelji, a i oni koji to možda primarno ne bi htjeli biti kažu da ih Liga 10 na to prisiljava, jer ako nemaš iskusnu momčad osuđen si na borbu za ostanak.

Damir Mišković se u novom uvjetima života na Rujevici žestoko bori da Rijeka bude mladi, ali i konkurentan klub. Uspijeva mu to, ali borba je iscrpljujuća, jer i dalje previše plaća igrače. Previše zato što smo i dalje liga u kojoj nema sponzora, nema života od prodanih ulaznica - Hajduk jedini na tom polju ima ozbiljnije prihode - a i bitno popravljena TV prava nisu ni izbliza dostatna za lagodniji život bilo kojeg kluba. Međutim, Mišković svojim načinom rada stavlja svima ostalima do znanja da je svjestan okruženja u kojem živi i da mu se svaki dan pokušava još više prilagoditi.

U vrijeme korone i rata u Ukrajini cijeli je svijet ušao u nezapamćeni rast troškova života, što jasno ukazuje da je pred nama teška i bojimo se dosta duga recesija. I strah nas je onoga što HNL klubove čeka na jesen, a onda i na proljeće. Budžeti su previsoki i jako nategnuti, sazidani na ekonomskim platformama koje su možda mogle proći prije dvije, tri godine, ali danas više ne mogu.

Valjda su klubovi toga svjesni pa makar u tišini pripremaju nekakav "plan B". Mišković ga provodi već četiri godine. I nema problem javno reći da od njega neće odstupiti ni milimetra, jer samo tako Rijeka u novim vremenima može preživjeti. Razvojni klub mladim i ambicioznim igračima. Takav bi trebao biti i HNL. Razvojna liga, s pregršt mladih igrača. Svaka druga ideja jako je skupa, a samim tim i opasna...

Impressum

Godina 7 / Broj 30
Kolovoz 2022.

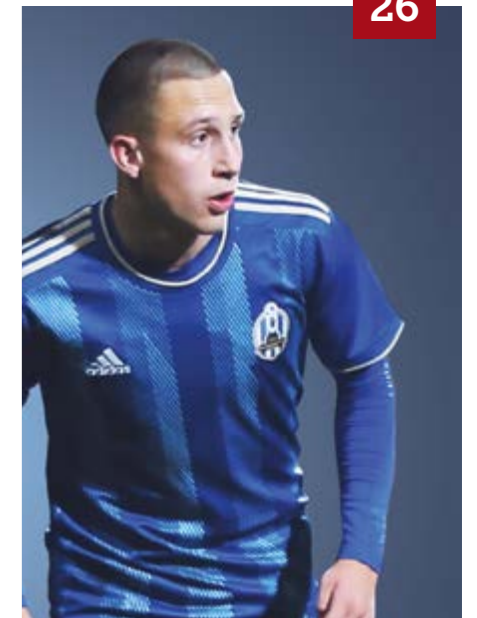
Nogometas

Glasilu Hrvatske udruge
"Nogometni sindikat"

Izvršni urednik: Mario Jurić
Vanjski suradnik: Robert Šola
Lektor: Ivica Kihalić
Grafika i dizajn: Drei Design

NOGOMETAS IZLAZI
SVAKA TRI MJESECA

- 4 TKO SU DOBITNICI 10. TROFEJA NOGOMETAS
- 8 KAKO SMO OBIŠLI SVE KLUBOVE PRIKUPLJAJUĆI GLASOVE ZA TROFEJ NOGOMETAS
- 12 KAMP IGRAČA BEZ UGOVORA - KAMP KOJI KLUBOVI SVE POMNIJE PRATE
- 16 NAJAVA HNL SEZONE - ZAŠTO JE DINAMO PRVI FAVORIT, TKO ĆE SE BORITI ZA OSTANAK
- 22 KAKO SU VATRENI ZAVOLJELI LIGU NACIJA
- 24 NIKOLA VLAŠIĆ - ŽIVOT NA POZICIJAMA KOJE NISU NJEGOVE
- 26 LUKAS KAČAVENDA - OZLJEDA KOJA GA NEĆE ZAUSTAVITI
- 27 HUNS NA KONGRESU FIFPRO-a U BUDVI

TROFEJ NOGOMETAŠ 2022.

Tko su laureati u jubilarnom, 10. HUNS-ovom izboru najboljih hrvatskih nogometaša u prošloj sezoni

Kralj okrunjen i s 10. krunom u nizu

Deset izbora Trofeja Nogometaš - deset pobjeda Luke Modrića. Nevjerojatan doseg. Ako Rafaela Nadala s pravom zovu Kraljem zemljanih terena, Luka Modrić je apsolutni Kralj hrvatskog nogometa. Luka ima deset Trofeja Nogometaš samo zato što je izbor tek pokrenut prije deset godina. Realno, Luka je najbolji još od 2006. I imao bi 16 trofeja u nizu da je već tada postojao izbor.

Koliko je zaslužen Lukin 10. trofej? Krenimo ovaj put od one sjajne lipanjske utakmice protiv Danske u Kopenhagenu. Hrvatska je prvo poluvrijeme nekako izvukla 0:0, ali u napadačkom smislu praktički nije postojala na terenu. Kada bismo imali loptu u posjedu, onda bi se do iznemoglosti vrtjela između naših stopera i bekova jer nismo pronalazili način da je kraj brzih i agresivnih Danaca prenesemo u njihovu polovicu. I onda je u igru ušao Luka Modrić. Pomislio bi neki manje upućeni promatrač da se u poluvremenu dogodilo nešto teško opisivo, da su na teren istrčale potpuno nove momčadi, koje nemaju baš nikakve veze s igračima koji su igrali prvih 45 minuta. Danci - koji su do tada bili apsolutni gospodari travnjaka - praktički više nisu postojali, a nemoćna Hrvatska pretvorila se u agresivnu momčad koja je lakoćom rješavala svaku situaciju. Nije, doduše, Luka bio jedini koji je promijenio krvnu sliku Vatrenih jer uz njega su ušli i Josip Stanišić i posebno Mateo Kovačić, ali Lukina je izvedba bila nevjerojatna.

Danci su punih 45 minuta tražili prekidač kako bi ponovno upalili svjetlo i pronašli tu vrazju loptu. Sve što su pokušali bilo je uzalud, sve ideje, svaka agresivnost, udvajanja za kojima su posezali, sve je to ispadalo za njih katkad i banalno.

Ono što je Luka odigrao teško je uopće opisati. Na terenu je igrao 21 igrač, te jedan koji je promijenio svakoga od njih. Naših 10 na bolje, danskih na bitno - lošije. Ne pamtimo kada je jedan igrač na takav način promijenio ritam i izvedbu utakmice koja je itekako bila važna i nama i Dancima.

Stoga se ne pitajmo je li Modrićevih 10 u nizu zaslužno. Svih 10 Trofeja Nogometaš stalo je u tih 45 minuta odigranih u Kopenhagenu. I jedino što možemo sanjati je da će ih osvojiti još nekoliko. I to kao dio Vatrenih. Jer takvog nećemo vjerojatno više nikad imati.

Okrunjeni Kralj hrvatskog nogometa...

NAJBOLJI IGRAČ
HRVATSKE
**LUKA
MODRIĆ**

NAJBOLJI IGRAČ
HT PRVE LIGE
**MARKO
LIVAJA**

Kvaliteta koja traje

O Dominiku Livakoviću (27) znamo jako puno, već ga šest godina pažljivo gledamo na vratima Dinama. Ono što do prošle sezone nismo znali je kakva će mu biti reakcija kad uđe u određenu krizu. Nije to doduše bila velika kriza, ali dovoljna da izgubi povjerenje izbornika Dalića koji ga je nakon nekoliko nedodirljivih sezona premjestio na klupu. Puno je golmana koji bi u takvim trenucima potonuli.

Međutim, Livaković nije potonuo, Livaković se vratio još bolji. I još potpuniji golman. Kvaliteta koja traje...

NAJBOLJI
MLADI IGRAČ (U-21)
HT PRVE LIGE
**LUKAS
KAČAVENDA**

Majstor i vođa koji oduševljava

Livaja je idol o kojem su Hajdukovi navijači godinama sanjali. Livaja je i igrač koji je pokrenuo kompletnu HNL, učinio je drugačijom, atraktivnijom, poželjnijom. Livaja je primjer mnogima koji su možda dvojili trebaju li se u nekom trenutku karijere vratiti u domovinu, u klubove u kojima su postali igrači. Kad je dolazio u Split vrijednost na Transfermarktu iznosila mu je 2,5 milijuna eura. Danas iznosi 7,5 ili točno tri puta više. Livaja je izgrađen igrač. Kojeg Hajdukovi navijači obožavaju, a suparnički respektiraju kao što godinama nikoga nisu...

I zato je Livaja neupitno bio najbolji igrač Prve HNL u prošloj sezoni i više je nego zaslužno osvojio Trofej Nogometaš.

NAJBOLJI VRATAR
HRVATSKE
**DOMINIK
LIVAKOVIĆ**

Borac bez mane

Lukas Kačavenda ima samo 19 godina i ovo mu može biti tek prvi izbor najboljeg mladog igrača Prve HNL. Dovoljno je mlad da može još dva puta slaviti. I dovoljno dobar, to je svima jasno. Kačavenda je veliki radnik, igrač koji uvijek ide okomito, koji se ne boji ući u okršaj sa svim suparnikom s druge strane terena. On nikome ne priznaje da je bolji od njega.

Teška ozljeda koljena zaustavila ga je na neko vrijeme, ali Lukas će se vratiti...

Nagrada za nogomet

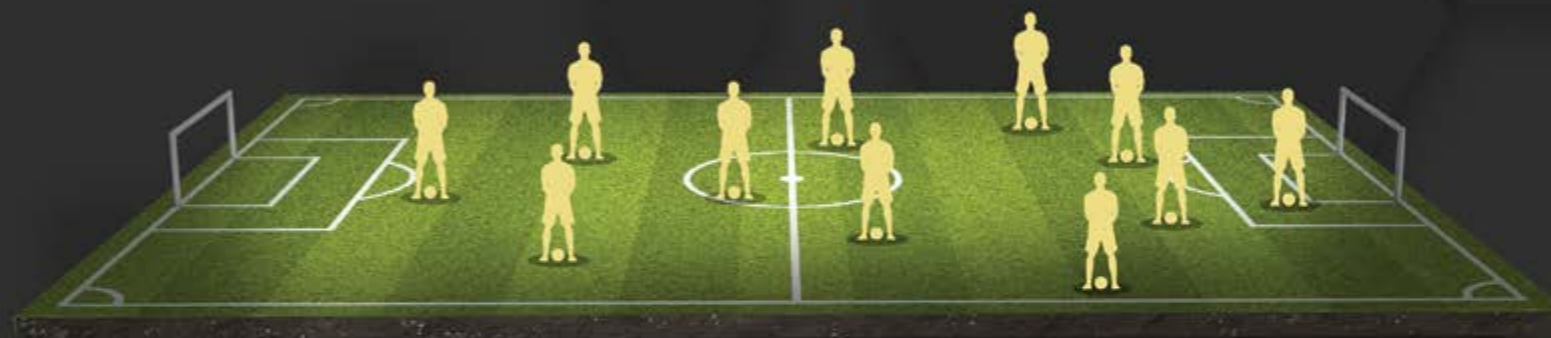
Kada igrači i kolege treneri najboljim proglase trenera koji je završio četvrti u prvenstvu, onda znamo da je u pitanju nešto posebno. Goran Tomić doista je bio drugačiji od trenera s kojima je vodio tešku bitku za naslov prvaka. Dok je njima rezultat uvijek bio na prvom mjestu, Tomić se vodio idejom da razvoj mladih igrača i napadačka, atraktivna igra, moraju uvijek biti utkani u Rijekine utakmice. Zato je Rijeka u dosta navrata izgledala bolje od svih, a njezine su utakmice najčešće bile najljepše iz vikenda u vikend.

Nadajmo se da će nagrada u Tomićevim rukama potaknuti mnoge trenere da pomnije pogledaju njegove stručne postulate.

NAJBOLJI TRENER
HT PRVE LIGE
GORAN TOMIĆ

NAJBOLJIH 11 HT PRVE LIGE

Dominik Livaković (Dinamo) - Stefan Ristovski (Dinamo), Josip Šutalo (Dinamo); Josip Elez (Hajduk), Petar Bočkaj (Osijek/Dinamo) - Arijan Ademi (Dinamo), Filip Krovinović (Hajduk), Domagoj Pavičić (Rijeka) - Marko Livaja (Hajduk), Josip Drmić (Rijeka), Mislav Oršić (Dinamo).

NAJBOLJA IGRAČICA
PRVE HNLŽ
AIDA HADŽIĆ

Aida Hadžić rođena je pobjednica

Aida Hadžić je rođena 1992. godine u Makarskoj, a već je tri godine igračica ŽNK Split. Završila je gimnaziju, nogomet joj je velika ljubav još od djetinjstva. Igra za reprezentaciju Bosne i Hercegovine, za koju je skupila više od 80 utakmica. Punih je 12 godina igrala za Sarajevo, imala je zapažene uloge i u susretima Lige prvaka. I ima simpatični nadimak Krofnica...

Aida je rođena pobjednica, pa nije čudo da je Split s njom u sastavu prekinuo 12 godina dugo dominaciju Osijeka. Stoga nikoga ne čudi da je Aida i najbolja igračica 1. HNL za žene...

Igrač Novog vremena slavio u izboru HUNS-a

Hrvatska udruga nogometni sindikat je putem online glasovanja izabrala najboljeg futsal igrača 1. HMNL u sezoni 2021./2022. Prema izboru igrača i trenera svih klubova najboljim je proglašen Toni Jelavić, igrač prvaka Novo Vrijeme iz Makarske. Toni Jelavić rođen je 28. studenog 1991., a afirmaciju kao futsal igrač stekao je u Makarskoj, gdje je u dresu Novog Vremena. je potom igrao za talijanski PesaroFano, te Civitellu Colormax, a u siječnju 2019. potpisao je za Vrgorac. U Makarsku se vratio prije dvije godine i sada je predvodio momčad do naslova.

Bio je ovo drugi izbor HUNS-a u kojem se birao najbolji igrač 1.HMNL.

NAJBOLJI IGRAČ
1. HMNL
TONI JELAVIĆ

SVI LAUREATI

NAJBOLJI IGRAČ HRVATSKE:

Luka Modrić (Real Madrid)

NAJBOLJI IGRAČ HT PRVE LIGE:

Marko Livaja (Hajduk)

NAJBOLJI TRENER HT PRVE LIGE:

Goran Tomić (Rijeka)

NAJBOLJI MLADI IGRAČ (U-21) HT PRVE LIGE:

Lukas Kačavenda (Lokomotiva)

NAJBOLJI VRATAR HRVATSKE:

Dominik Livaković (Dinamo)

NAJBOLJI TRAVNJAK HT PRVE LIGE:

Rujevica (HNK Rijeka)

NAJBOLJA IGRAČICA 1. HNLŽ:

Aida Hadžić (ŽNK Split)

TROFEJ NOGOMETAS 2022.

Punih mjesec dana HUNS-ova delegacija (Mario Jurić, Ivana Jukić i Sandro Šoronda) obilazila je prvoligaške klubove kako bi proveli anketu u svim svlačionicama

IGRAČI SU PAŽLJIVO BIRALI NAJBOLJE

Bio je ovo jubilarni deseti izbor najboljih hrvatskih nogometaša. Deset je već okrugla brojka, kad nju dosegneš imaš pravo već i nešto pričati o tradiciji. Nije tako duga, ali je - tu. I za same igrače nema spora - kad si prvi u HUNS-ovom izboru, kad tu zaslužiš Trofej Nogometas, ti si doista najbolji.

HUNS-ovi predstavnici Mario Jurić, Ivana Jukić i Sandro Šoronda trebali su 30-tak dana kako bi obišli 10 klubova HT Prve lige i 8 klubova 1.HNLŽ, odnosno ukupno 18 klubova. Igrači, igračice i treneri dali su svoje glasove u svim kategorijama.
- Hvala partnerima Triglav osiguranju, Sportskim novostima i našoj krovnoj organizaciji FIFPRO-u, koji nas prate od naših samih početaka, kao i samog početka naše akcije - kazao je Mario Jurić, glavni tajnik HUNS-a.

Pregršt toga zanimljivog i šaljivog zbililo se u tih mjesec dana obilaska klubova. Međutim, bilo je lijepo, kao što je i prethodnih devet godina bilo. Igrači se šale, ali kad uzmu olovku u ruke onda postaju ozbiljni i svako ime pažljivo važu. Iako ne mogu glasati za suigrače, s kojima su bliski, nego za igrače protivničkih ekipa, baš to daje objektivnost, i na kraju zadovoljstvo izabranih. Jer, izabrali su ih baš njihovi rivali. Kad toliko igrača bira, onda pogreški u ukupnom zbroju ne može biti. Uvijek pobjeđuju - najbolji!

KAMP ZA PROFESIONALNE NOGOMETAS̃E BEZ UGOVORA
Deveto izdanje odrađeno je pod vodstvom trenera Ivica Landeke

KLUBOVI SVE VIŠE PRATE KAMP, JER ZNAJU DA U NJEMU BUDE JAKO DOBRIH IGRAČA

Hrvatska udruga Nogometni sindikat u suradnji s Rehabilitacijom Nova, Triglav osiguranjem i organizacijom FIFPRO i ove je godine od 16. do 24. lipnja organizirala deveti kamp za profesionalne nogometas̃e bez ugovora. Udruga na ovaj način pomaže igračima koji su imali profesionalni ugovor ili su članovi sindikata u potrazi za novim angažmanom.

Preko kampa do zvijezda svoj put je u kampu potražilo 15 nogometas̃a. Treninzi su se održavali pod budnim okom glavnog trenera i vlasnika UEFA Pro licence Ivica Landeke na stadionu NK Jarun. Na raspolaganju igračima je osim glavnog, bio i pomoćni trener, kondicijski trener, fizioterapeut te trener vratara. Dogovorene su bile dvije gostujuće prijateljske utakmice, protiv slovenskih prvoligaša NK Radomlja 19. lipnja i NK Domžala 22. lipnja.

Na jedan od treninga došao je i predsjednik udruge Nogometni sindikat i naš proslavljeni bivši reprezentativac Dario Šimić. Unatoč ružnom vremenu stigao je pozdraviti igrače i pružiti svoju podršku te pokazati da je udruga tu za njih. Koliko misle ozbiljno pomoći govori

i činjenica da su između ostalog sudionici imali osiguran smještaj u hotelu Westin, sportsku prehranu i Nike sportsku opremu.

- Kao i svake godine tu smo zbog i za ove igrače. Nema ugovore i ovim putem mogu održavati formu, ali eventualno i skrenuti pažnju na sebe. Imaju dobre uvjete za rad i odličan tim stručnjaka koji je tu pomoći im - rekao je o kampu predsjednik udruge.

Zadnjih godina su se kroz kamp "isprofilirali" nogometas̃i koji su našli nove destinacije. Na njihovu, a i sreću kluba. Oni su dokaz da kamp nije uzaludan. Objerkčke su zgrabili priliku koju im je pružio Nogometni sindikat i nisu pogriješili. Da kamp definitivno ima smisla slaže se i Šimić.

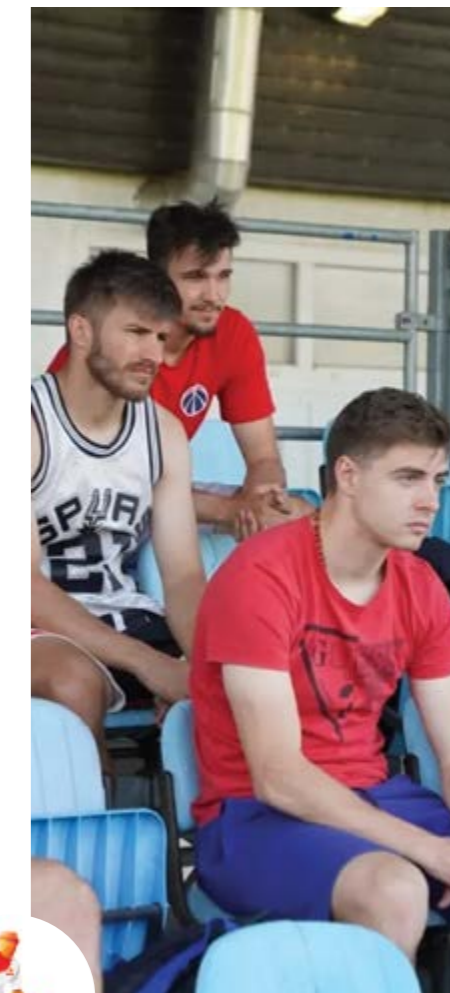
- U zadnje vrijeme klubovi gledaju prema kampu. Sada je i vrijeme za pojačanja i ovdje sigurno ima kvalitete za profesionalni ugovor koji će zadovoljiti obje strane. Ovakav projekt se pokazao uspješnim. Dosta si je prijašnjih kandidata "posložilo" karijere i ovim putem našli angažman.

Treba izdvojiti prošlogodišnjeg sudionika kampa Ivana Delića (23) koji je za Šibenik u sezoni nakon kampa skupio 10 golova i osam asistencija. Jakov Medić (23) bio je 2017. u nezavidnoj situaciji, međutim sada nastupa za St. Pauli u 2. Bundesligi i tamo je jedan od najboljih obrambenih igrača. Navodno je sada na meti Stuttgarta. Mate Maleš (33) bivši je hrvatski reprezentativac, međutim prije dvije godine ostao je bez kluba i odlučio se ovim putem održavati formu. Lokomotiva je to prepoznala kao priliku i dobila igrača koji je skupio 20 nastupa prošle sezone i sigurno iskustvom pomogao momčadi.

Nekoliko je poznatih imena bilo na popisu sudionika i ove godine. Potencijal braniča Ricarda Bagadura (26) je kao juniora Rijeke prepoznala Fiorentina koja je za njega tada platila pola milijuna eura. Nakon više posudba u četiri godine istekao mu je ugovor s talijanskim velikanom te je od tada nastupao za drugu momčad Osijeka i Hrvatski dragovoljac, a sezonu je završio u Varaždinu. Tridesetogodišnji Mislav Komorski skupio je više od 100 nastupa u najvišem rangu hrvatskog nogometa. Nastupao je u 1.HNL za Lokomotivu, Hrvatski dragovoljac i Inter Zaprešić. Zadnji klub mu je bio NK Orijent

1919, a igrao je i indijsku Super League s Northeast United FC.

Ne dvojimo da će i sezona koja je krenula biti sretna i uspješna za barem nekolicinu igrača koji su u lipnju pohodili kamp...

Što je donijelo ljeto? Koliko su se promijenili odnosi u ligi?

SEZONA ĆE OPET BITI „VRUĆA“

Dinamo izgleda još moćnije, neizvjesnost u borbi za ostanak

Dinamo je i u novu sezonu ušao kao poprilično izražen favorit za osvajanje naslova prvaka. Jasno je i zašto. Aktualni prvak doveo je velika pojačanja u vidu Josipa Drmića, Boška Šutala i Roberta Ljubičića, a nije izgubio nikoga od važnijih igrača, jer Bartol Franjić - koliko god dobar bio - još uvijek nije imao ni ulogu standardnog u momčadi, a kamoli jednog od nositelja.

E sada, Dinamo je i prošle sezone bio veliki favorit, a naslov je osigurao tek u pretposljednem kolu. S druge strane, Dinamo nakon takvog iskustva "puše i na hladno", pa je složio sjajnu momčad. Hajduk je pak zadržao glavne igrače, trebao bi biti uigraniji, automatski i bolji nego što je bio prošle sezone. Može li to biti dovoljno za naslov?

Koliko može Osijek koji je samo "ušminkavao" momčad koja je ustvari posložena još u zimskom prijelaznom roku i koja je sada pojačana za mladog Diona Belju, centarfora čija igra mami mnoge u Europi... Osijek doduše ima dosta problema unutar kluba, a posebno nakon što se tako brzo u Europi ispao od slabih Kazahstanaca

Rijeka je - barem kad pričamo o velikoj hrvatskoj četvorci - najviše izgubila u tom prijelaznom roku i praktički je nitko ne vidi kao kandidata za naslov. No, tako je bilo i prošle sezone...

Borba na dnu ljestvice po svim bi prognozama trebala biti bitno neizvjesnija nego što je to bio slučaj lani. Tada je Hrvatski dragovoljac "stršio" s manjkom kvalitete. Sada takve momčadi nema, jer Varaždin kao povratnik u ligu ima ozbiljniju momčad, a po svemu je i kao klub napravio iskorake koji bi mu trebali jamčiti ravnopravnu borbu s klubovima poput Istre 1961, Šibenika, S. Belupa... No, krenimo redom.

DINAMO
Izraženiji favorit
nego prošle sezone

Ne možemo se sjetiti kad je Dinamo imao tako dobru momčad i toliku igračku širinu u svlačionici. Primarni cilj je naravno osvajanje još jednog naslova prvaka države, a ove sezone će pokušati osvojiti i Kup, kako bi priču zaokružili dvostrukom krunom. Kako je Superkup u džepu, Dinamo ima plan dičiti se s tri krune u sezoni.

Kad se radi o Europi, meta je plasman u Ligu prvaka, iako to nije imperativ. I Europska liga donosi odlične utakmice i lijepu zaradu, premda je Liga prvaka ta koja rješava pitanje budžeta, te oslobađa

imperativa prodaje igrača. Naravno, Liga prvaka mamac je za mnoge igrače koji će htjeti doći u Maksimir kako bi se pokazali na najvećoj klupskoj sceni. Doduše, Dinamo ne treba previše pojačanja, ali jasno je da bi joj dobro došao jedna (vrhunski) lijevi bek, a i dobra "šestica" ne bi loše sjela, jer ovako je previše toga na leđima Josipa Mišića.

Modri su se, rekli smo, jako pojačali. Dovedi su prošlosezonskog drugog najboljeg strijelca HNL-a Josipa Drmića, sjajnog obrambenog igrača Boška Šutala, te veznog igrača Roberta Ljubičića koji je stigao iz bečkog Rapida. S posudbe se vratio Antonio Marin, ali sudeći po prvim utakmicama Modrih teško će do minutaže. Osim ako klub ne proda Mislava Oršića. Na posudbu u Goricu otišao je Deni Jurić, jer je i njemu jasno da se pokraj Drmića i Petkovića teško može naigrati. Komnen Andrić otišao je u francuski Clermont, ali i on nije bio bitan za udarnu postavu.

Realno je da će Dinamo čiji se budžet penje sada već i preko 60 milijuna eura morati prodati i jednog "kapitalca" (Josip Šutalo, Luka Ivanušec, Dominik Livaković, Arijan Ademi ili Mislav Oršić), ali to će biti na kraju prijelaznog roka. S tim da ako se uđe u Ligu prvaka, ni to možda neće biti nužno.

Ante Čačić dakle ima sve što mu treba za odličnu sezonu, a vidjet ćemo kako će se on trenerski nositi s tolikim izazovima. Iskusan je, prošao je sve što trener može proći i djeluje samouvjeren i smireno. Dinamo je baš jak...

IDEALNIH 11

Livaković - Ristovski, Theophile, J. Šutalo, Ljubičić - Mišić, Ademi, Ivanušec - Oršić, Petković, Drmić. Trener Ante Čačić

HAJDUK
Splićani za naslov
trebaju još nešto

Hajduk želi naslov prvaka i to nitko na Poljudu ne taji. "Ako smo prošle godine bili drugi, a sljedeće želimo napredovati, jasno je da možemo biti samo prvi", kazao je i trener Valdas Dambrauskas.

No, je li realno da Hajduk doista bude prvak? Bijeli su ostavili kadar iz prošle sezone, momčad je na okupu za napada na titulu prvaka. Međutim, ta momčad evidentno treba pojačanja, vidjelo se to i u utakmici Superkupa. Hajduku treba nekoliko pojačanja, kao što je to Nigerijac Awaziem. A veliko je pitanje kako Hajduk stoji financijski te može li si priuštiti igrače takvog kalibra. Sljedeće je pitanje tko će još sve iz aktualnog kadra morati otići, jer Hajduk sigurno treba novce od transfera da bude financijski zbrinut.

Marko Livaja ostao je ključni igrač Hajduka, uz njega se puno očekuje od Nikole Kalinića, a kapetan Lovre Kalinić raskinuo je s Aston Villom i postao igrač s ugovorom na Poljudu. Hajduk je izgubio stoperski tandem Katić i Ferro, što je određeni gubitak, iako nikako i ne nenadoknadv, jer Hajduk treba brže stopere nego što su bili njih dvojica. Borevković je stigao iz portugalske Vitorije, vidjet ćemo što će donijeti na Poljud. U svlačionici je iz Boaviste stigao i nigerijski stoper Awaziem, ima 25 godina i pregršt iskustva. Dambrauskas je ostao pri identičnoj postavki igre koju je imao i prošle sezone. Čvrsta obrana, organizirana i disciplinirana sredina, te individualna klasa u napadu. To je bio pobjednički recept Hajduka u prošloj sezoni, ali to nije bilo dostatno za osvajanje naslova, koliko god je Hajduk bio blizu tog ostvarenja.

Vidjet ćemo može li mladi Stipe Biuk do kraja bljesnuti; te hoće li uopće ostati na Poljudu. Premda je imao nešto slabiju sezonu, njegova je vrijednost na europskom tržištu neupitna, jer svi vide golemi talent.

IDEALNIH 11

L. Kalinić - Mikanović, Borevković, Awaziem, Melnjak - Fossati - Grgić, Krovinović, Biuk - Livaja, N. Kalinić. Trener Valdas Dambrauskas

OSIJEK
Može li treća sezona
donijeti sreću?

Nenad Bjelica ulazi u treću sezonu ugovora s Osijekom. U prethodne dvije digao je momčad jako puno, doveo je do toga da bude konkurentna u borbi za naslov, ali svaki bi put nešto nedostajalo. Može li treća sezona donijeti sreću? Ako se po jutro dan poznaje, to će biti teško. Osijek je odmah ispao u Europi, loše je otvorio i HNL, a i Bjelica očito ima određenih problema u odnosima s čelnicima kluba.

Svi se slažu da Osijek ima roster koji itekako može biti konkurentan. Pitanje je samo mogu li ti individualci na pravi način steći kemiju, a onda i odgovoriti na visoke zahtjeve koje ima Nenad Bjelica.

Proljetos su realno igrali ispod svojih kapaciteta, ali sada je iza njih šest mjeseci zajedničkog rada, te još jedne pripreme.

Doduše, velikih najava iz Gradskog vrta nema, suzdržani su zasad u definiranju svojih ambicija. Fokus će isprva biti na europskom iskoraku i pokušaju plasmana u skupinu Konferencijske lige, a minimum kojeg se očekuje u HNL-u je mjesto koje i na godinu vodi u kontinentalne kvalifikacije. "Naš je cilj Europa, a ako se uspijemo potući za nešto više, pokušat ćemo. Za naše ciljeve imamo dovoljno dobru momčad", poručio je Nenad Bjelica već prvog dana priprema. U zadnjoj godini ugovora s bijelo-plavima Bjelica na raspolaganju ima gotovo nepromijenjenu momčad u odnosu na onu s kojom je prošle sezone osvojio treće mjesto i igrao polufinale Kupa, svlačionicu su zasad tek napustili igrači koji su ionako bili u drugom ili trećem planu. I to će biti najveća snaga Osijeka u novoj sezoni.

Posebno će biti zanimljivo vidjeti što će u momčad donijeti Dion Drena Beljo, mladi centarforški dragulj, koji ima sve predispozicije izrasti u vrhunskog napadača. Uklopi li se on na pravi način, Osijek i mogao dobiti igrača za 20-tak golova u sezoni, te igrača koji suigrače čini kvalitetnijima, jer Beljo zna igrati nogomet. Doduše, puno europskih klubova želi mladog centarfora u svojim

redovima i dođe li prava ponuda, Osijek će ga pustiti.

Kad pričamo o dužnicima iz prošle sezone, u krupnom planu prije svih je Mierez, ali sigurno se više očekuje i od Lovrića, Caktaša, Fiolića, Brleka...

IDEALNIH 11

Ivušić - Bartolec, Škorić, Lončar, Leovac - Nejašmić, Žaper - Fiolić, Caktaš, Kleinheisler - Beljo. Trener Nenad Bjelica

RIJEKA

Može li Rujevica još jednom demantirati stručnjake?

Rijeka je i ovog ljeta ostavila dojam kluba koji je u laganom padu, barem kad pričamo o borbi za vrh ljestvice. Međutim, istu smo priču imali i prošlog ljeta pa je Rijeka dobar dio sezone bila vodeća na tablici, a i odigrala je najviše utakmica na visokoj razini. Na koncu nije bila prvak, jer je imala i previše "rupa", što je bilo i za očekivati, jer na Rujevici nisu imali dovoljno klasnih igrača, a samo takvi mogu držati visoku razinu tijekom cijele sezone.

Rijeka je i ovog ljetnog prijelaznog roka, sada već tradicionalno, imala veliki promet, puno je igrača, uključujući i trenera Gorana Tomića, napustilo Kvarner, a njih pet postali su novi igrači Bijelih. Vidjet ćemo tko će se od tih pet pokazati kao pojačanje. A pojačanja će trebati jer je Rijeka izgubila Drmića, Pavičića, Murića, Smolčića i Čerina, pet igrača koji su bili stožer prošlosezonske momčadi. Drmića i Pavičića pritom je nemoguće nadoknaditi, jer to su igrači europske klase koji na tržištu koštaju

daleko više od onog što Rijeka može platiti.

Treba vidjeti može li Alen Halilović biti ono što je Murić bio - igrač kojeg je Rijeka na sjajan način vratila u nogometni život. Halilović ima klasu, to nitko ne spori, ali je već godinama bez kontinuiteta igranja i prave uloge u momčadi. Uspije li se na Rujevici pronaći, Halilović uvijek može biti prevaga, tko god bio s druge strane. Može li taj mladi Frigan biti otkriće sezone? U Dragovoljcu je pokazao veliki potencijal.

Naravno, još uvijek lista pojačanja nije

zaključen, ali nije ni lista odlazaka. Damir Mišković uvijek govori otvoreno te je stavio do znanja da je spreman prodati koga god treba dođe li dobra ponuda. Te da će igrači koji dolaze prije svega biti mladi i nešto jeftiniji.

Riječko kormilo preuzeo je ipak neiskusni dvojac Dragan Tadić i Fausto Budicin. Tadić iza sebe ima funkciju trenera juniora Rijeke, iskustvo spašavanja Dragovoljca, kao i silnu energiju te motivaciju dokazati se tamo gdje je najteže, kući. Navikli smo da Rijeka na klupi ima "dokazanije" trenere, tako da će Tadić biti pod posebnom prismotrom. I neće mu biti lako, jer Mišković očekuje da će Rijeka na kraju sezone biti barem četvrta. Po kadru kojeg ima realno je to i njezino mjesto.

Proces uigravanja nove momčadi usporen je težim ozljedama nekih stožernih igrača (Solano, Mitrović), no Rijeka je opet stvorila ekipu vrijednu pažnje. Uz još koje pojačanje (desni bek, krilo, a možda

i centarfor) te povratak ozlijeđenih, kao i dovođenje u formu manje spremnih igrača koji su na Kvarneru pronašli svoju mirnu luku, Rijeka bi opet mogla biti ugodno iznenađenje. Samo, dug je još put do toga.

IDEALNIH 11

Labrović - Ampem, Krešić, Pavlović, Vukčević - Selahi, Alvarez - Halilović, Vučković, Vrančić - Obregon. Trener Dragan Tadić

LOKOMOTIVA

Kako izdržati jesen bez Kačavende?

Lukas Kačavenda bio je u svim projekcijama ključni igrač Lokomotive za novu sezonu. Bio je to i prošle sezone, a ove se očekivao konačni iskorak i potvrda velikog talenta. Doduše, na Kajzerici su također imali pripremljenu i mogućnost njegovog odlaska u inozemstvo, ali s pet, šest milijuna eura od transfera svakako bi bilo kaše pronaći igrača koji bi ga zamijenio. Ovako je teška ozljeda koljena Lokomotivi odnijela i ključnog igrača na terenu i glavnog "manekena" kad je u pitanju zarada od koje bih klub trebao živjeti u sljedećoj sezoni...

Igrački, Lokomotivin je cilj u novoj sezoni identičan lanjskome: što prije osigurati sigurnu poziciju i izbjeći strahovanja o selidbi u niži rang. Mjesto u "zlatnoj sredini", odmah iza velike četvorke hrvatskog nogometa, realnost je momčadi s Kajzerice. Igrački je kadar sličan onom iz prethodne sezone, samo se u Dinamo s posudbe vratio vratar Nevistić. No, vidjet ćemo kako

će roster Lokosa izgledati početkom rujna. I kako će momčad nadoknaditi izostanak Kačavende koji će se vratiti tek na proljeće.

Trener Lokomotive, Silvijo Čabraja, u svojoj je debitantskoj prvoligaškoj sezoni napravio odličan posao. Momčad mu je bila najmlađa u ligi, imala je prepoznatljivu, napadačku igru, Lokosi su bili četvrti po efikasnosti (55 pogodaka na 36 utakmica). Afirmirano je nekoliko igrača, na scenu je, u prvenstvenoj završnici, čvrstim korakom zakoračio Stojković, koji bi sada trebao u krupni plan s obzirom na ozljedu Kačavende.

IDEALNIH 11

Santini - Cipetić, Mersinaj, De Haas, Miličević - Cokaj, Marić - Aliyu, Stojković, Pivarić - Kulenović. Trener Silvijo Čabraja.

GORICA

Nada u borbu za peto mjesto

Gorica je iznimno stabilan klub kad pogledamo sve četiri sezone koje su iza nje otkako se vratila u prvoligaško društvo. Stabilni rezultati, stabilne financije, stabilno vodstvo. Da se nije dogodio iznenadni odlazak tandem Nikolićius - Dambrauskas, Gorica bi igrala i europske utakmice, ovako su one ostale samo san. Koji u Gorici živi i kad pričamo o ovoj sezoni, iako se to baš ne čini tako dohvatljivim. Četiri su momčadi jače od Gorice, tako da je borba za peto mjesto njezina realnost.

Nakon šestog mjesta i najslabijeg

bodovnog učinka otkako je prvoligaš, a uoči svoje pete sezone među najboljim hrvatskim klubovima, u Gorici su ljeta iskoristili za najprometniji prijelazni rok ikada. Petnaestak igrača je otišlo, desetak došlo, a bit će još promjena do kraja kolovoza jer svaka dobra ponuda može se iskoristiti za nečiju prodaju, a stalna je i potraga za novim snagama.

Generalna tendencija je pomlađivanje kadra i vjera u talent i značajne mogućnosti nekolicine još nedovoljno dokazanih prvoligaških igrača. Trener Samir Toplak kormilo je preuzeo početkom ožujka, sada je prošao cijele pripreme, ali dojam je da ova Gorica još od odlaska Kristijana Lovrića u veljači nema lidera i istinske klase, odnosno za onima koji će eksplodirati igrama i učinkom, Toplak još traga.

Ako uz stabilnu i što čvršću obranu uspije pronaći barem tri ili četiri igrača, koji će iskočiti u kreaciji igre i realizaciji (primjerice Pršir, Kalik, Fruk, Cruz, oba Jurića...), onda je Gorica kandidat najmanje za peto mjesto, dok je u

suprotnom čeka najteža prvoligaška sezona dosad, premda to i ne znači da će se boriti za ostanak jer kvalitete za izbjeći strepnju ima dovoljno. Gorica je realno bitno jača od Šibenika, S. Belupa, Varaždina i Istre. Dakle, peto ili šesto mjesto. Uz punu afirmaciju igrača kao što su Pršić ili Krizmanić. Za Goricu sasvim dovoljno...

IDEALNIH 11

Banić - Raspopović, Jovičić, Krizmanić, Keita - Golubickas, Suk, Pršir - Kalik, Fruk - Jurić. Trener Samir Toplak

S. BELUPO

Zekić radi dobar posao i ostanak ne bi trebao biti upitan

Slaven Belupo već je godinama praktički isti. Još prije početka sezone navijači računaju da će biti - sedmi. I tako je već godinama. Slaven je stabilan, ali dojma je ne i dovoljno ambiciozan da bi uskomešao duhove u ligi. I nametnuo se na način na koji je to radio sada već prije 20-tak godina.

Tijekom prošle i uoči početka nove sezone provedeno je dodatno pomlađivanje momčadi, najviše zbog potrebe rezanja troškova. Zbog toga su mnogi unaprijed 'osudili' Farmaceute na tešku borbu za opstanak, no valja uzeti u obzir i podatak da je Zoran Zekić već dulje vrijeme u klubu, da je na proljeće mogao bezbolno testirati mlade, te da je, koliko su mu to financije dozvolile, posložio momčad po svojim preferencijama. A Zekić od prvog dana boravka u Koprivnici radi jako dobar posao i stoga ostanak u ligi ne bi smio biti upitan. Dapače, Slaven je ponovno

kandidat za "svoje" sedmo mjesto.

Farmaceuti i dalje u kadru imaju nekoliko iskusnih igrača predvođenih Krstanovićem, a većina ostalih su mladi igrači koji tek traže svoju punu afirmaciju na prvoligaškoj pozornici. Ta mladost, jasno, može biti i veliki forte ako se pravilno usmjeri. I ta mladost daje energiju i navijačima koji su godinama gledali momčad u kojoj je znalo biti i 10-tak igrača s 30 i više godina.

Slavenova je ambicija u novoj sezoni biti u sredini ljestvice, napasti barem šesto mjesto, što bi već bio nekakav iskorak. Mi se pak nadamo da će Zekić "izmisliti" ponekog klinca, da će se u Koprivnici pojaviti neka nova lica.

IDEALNIH 11

Sušak - Bosec, Božić, Soldo, Martinaga - Kvržić, Marina, Caimacov - Crnac, Krstanović, Hoxha. Trener Zoran Zekić

ŠIBENIK

Kako će se snaći Čanadi?

Damir Čanadi novo je trenersko lice u hrvatskom nogometu. Naših je korijena, govori hrvatski, ali je odrastao u Austriji, gdje je godinama i radio. Imao je izlete i do Njemačke, radio je na Cipru, što sugerira da je prepun iskustva. Što bi trebala biti dobra vijest za Šibenik. Međutim, tek treba vidjeti kako će se Čanadi doista snaći u hrvatskom nogometu. I može li u Šibenik donijeti ono nešto što bi momčad trebalo držati u mirnoj prvenstvenoj zoni.

U novu sezonu, treću uzastopnu od povratka u elitu šibenska momčad ulazi znatno redizajnirana. Došlo je desetak novih igrača, isto toliko je napustilo redove Narančastih. Među njima neki koji su imali bitnu ulogu prošle sezone (Marin, A.Jakoliš, Bilić, Batarello...). Od novo pridošlih status pojačanja imaju Duje Čop, te iskusni Austrijanac Salomon, dok su ostali poput Dolčeka, Krekovića, Marasovića, Matica, Roma, Arajia, Špeljaka, Čanadija, Koprivnika tu kao nadogradnja. I kao mladi igrači koji bi klubu trebali donijeti određeni iskorak. Čanadi dakle ima težak trenerski zadatak. Najprije treba uigrati potpuno novu momčad, zatim treba od neafirmiranih i mladih igrača napraviti igrače vrijedne sredine ljestvice, a pritom treba graditi i rezultat.

Njegova je trenerska ideja stvoriti momčad koja će biti čvršća u obrani, taktički odgovorna, trkački i funkcionalno potentna, a novo pridošli igrači su po vokaciji pretežito takvih karakteristika. Uz to Šibenik ima mladu, poletnu momčad gladnu dokazivanja, a od prošle sezone između ostalih ostali su prvi strijelac Delić, kapetan Čurić i nadareni veznjak Niko Rak, koji uz pouzdanog Rogića na голу čine najveći oslonac novog stožera. Iskustvo Duje Čopa trebalo bi donijeti kvalitetu više u napadu. Čop je za HNL

igrač prevage, jer kažu nam da je tjelesno u dobrom stanju, a kod njega motivacija nikad nije bila sporna.

IDEALNIH 11

Rogić - Matic, Perić, Mina - Salomon - Marasović, Čurić, Rak, Dolček - Čop, Delić. Trener Damir Čanadi

ISTRA 1961

Još jedna neizvjesna sezona

U Puli svako ljeto donosi velike promjene. Već to u startu ne sugerira da klub može računati na željeni rezultatski iskorak. Roster momčadi ponovno je doživio pregršt promjena, ali je barem ostao trener Gonzalo Garcia, koji se već dokazao kao stručnjak koji voli i njeguje igru i kod kojeg mladi igrači imaju veliku podršku i priliku za napredak. Što je jako dobro za klub, jer jasno je da će momčad i ove sezone biti prepuna igrača koje tek treba naučiti igrati pravi seniorski nogomet. Kao što je to prošle sezone bio slučaj s Dionom Drenom Beljom, koji je u klub došao kao igrač koji traži afirmaciju, da bi se na kraju sezone u Osijek vratio kao istinska nogometna zvijezda.

Zeleno Žuti će dakle nastaviti popunjavati roster mladim igračima i to je proces koji će trajati sve do konca kolovoza. Već je došao veliki broj mladih igrača, talentiranih juniora, kao i onih koji su bili talenti, ali su im se karijere negdje lagano zagubile. I sve je to logično za Istru, ali bez ozbiljnijih pojačanja teško je složiti kvalitetan kostur momčadi, onda i razvijati i mlade a još je teže doći do toga da ne budeš u grčevitoj borbi za ostanak. Prvo u nizu pojačanje je iskusni

Ante Erceg, koji će donijeti kvalitetu više u napad. Domaći poraz od Varaždina u 2. kolu jasno ukazuje da Garciju i njegov stožer čeka još jedna teška sezona. Klub je već godinama pretplaćen na devetu poziciju, a ona će ove sezone biti još veći izazov jer Dragovoljac više nije dio lige.

Morat će Istra brzo dovesti barem tri kvalitetna igrača da bi Garcia imao priliku izbalansirati mladu momčad i dovesti je do toga da bude konkurentna. On je dokazao da to zna raditi.

IDEALNIH 11

Majkić - Hujber, Galilea, Perković, Marin - Blagojević, Mlinar, Mišković - Lisica, Erceg, Petković. Trener Gonzalo Garcia

VARAŽDIN

Djeluju dovoljno dobro da izbore ostanak

Varaždinci su se po drugi put u kratkom vremenu vratili u HNL. I ovaj put djeluju ozbiljnije nego što je to bilo prije tri godine.

Tada su imali dosta staru momčad, a sada je ona bitno mlađa, potentnija, perspektivnija. Naravno, trebat će joj vremena, ali kako će sezona odmicati ti bi dečki trebali rasti, a ne padati.

Realno, pred Varaždincima je jako zahtjevna sezona u kojoj će im stalno iznad glave stršiti pitanje ostanaka u ligi. Momčad je slična kao što je bila i proletoš, što je s jedne strane dobra vijest jer je ipak uigrana. S druge strane, trebala bi joj pojačanja, jer ovo je razred više i logično je da moraš imati bolje igrače. Od onih koji su izborili drugoligaški naslov otišla su samo dvojica standardnih (Sentić i Senić). Pojačanja međutim nema puno, ali daleko je još konac kolovoza. S posudbi su se vratili Pellumbi, Peco i Stolnik, uz dolazak mladih i perspektivnih za ojačanje obrambene linije (Stanić, Jelenić, Brekalo), odnosno napada (Perić), čini se da bi Varaždincima dobro došla tri iskusna i kvalitetna igrača da sve to na pravi način povežu. Trener Mario Kovačević izabrao je ulazak u elitno natjecanje, dobio je napokon priliku da se pokaže na velikoj sceni i treba mu dati punu podršku.

Imat će Varaždin i jednu prednost u trci s direktnim konkurentima. Riječ je o podršci navijača. Protiv Slaven Belupa na tribinama je bilo tri tisuće navijača, protiv Hajduka čak sedam. I to su navijači koji vole klub i koji će stati iza njega i kad bude najteže. A svi ti mladi igrači trebat će takvu podršku, jer čeka ih teška sezona...

IDEALNIH 11

Zelenika - Stanić, Karabatić, Pellumbi, Urata - Postonjski, Teklić, Elezi - Peco, Brodić, Šego. Trener Mario Kovačević

VATRENI

Kako su četiri lipanjske utakmice u samo 10 dana donijele nevjerojatno puno koristi Zlatku Daliću i njegovim izabranicima

LIGA NACIJA JE BLAGO

Napunila nas je samopouzdanjem i ponosom, a donijela nam je tri mlada i sjajna igrača

Foto: Drago Sopta/HNS

Nakon što je Hrvatska u Osijeku na otvaranju novog izdanja Lige nacija neočekivano i teško stradala od Austrije (0:3) izbornik Zlatko Dalić javno je poručio. "Nikako mi nije sjela ta Liga nacija..."

Nekoliko dana kasnije bitno je promijenio stav. No, krenimo redom.

Treći put u tri izdanja Lige nacija Vatrene su startali s teškim nokautom. Prvi put Španjolska, drugi put Portugal, u lipnju Austrija. I za svaki nokaut imali smo

objašnjenje. Prvi put bili smo još opijeni srebrom iz Rusije, drugi put u "šarenoj" postavi, a protiv Austrije preumorni nakon teške sezone.

Umor? A kakvi bismo bili da se Mundijal u Kataru igra u lipnju, a igrao bi se da tamo nije nesnosno vruće. Pa će se igrati u studenom i prosincu. Nije li se i nezaboravni Mundijal u Rusiji igrao nakon duge i naporene sezone? Napokon, zar i austrijski reprezentativci koji su nas u

Osijeku nadigrali nisu imali tešku i dugu sezonu?

I onda je netko upalio svjetlo. Najviše zbog jednog razloga. Igrači su u sebi prelomili nešto što kao reprezentacija nismo uspjeli prelomiti gotovo 30 godina. Imali smo evidentan motivacijski problem u utakmicama koje nismo doživljavali kao jako važne. Je li Zlatko Dalić bio kriv što u takvim utakmicama nismo dovoljno motivirani? Kriv je bio koliko i svi izbornici

koji su Vatrene vodili prije njega. I oni su u svojim mandatima imali isti problem. Za koji ispadalo da lijeka nema...

Međutim, Zlatko Dalić i njegovi igrači pronašli su način da riješe problem koji se činio - kroničan. Hrvatska je u sljedeće tri utakmice - protiv Francuske na Poljudu 1:1, protiv Danaca u gostima 1:0 i napokon protiv Francuza u Parizu 1:0 - odjednom zaigrala kao da se radi o finalu Svjetskog prvenstva. I ne samo to. Protiv Francuza smo se u Splitu još i mučili u igri, ali smo u Danskoj i Francuskoj izgledali fenomenalno. Razigrano, rastrčano, brzo, s pregršt ideja, s pregršt okomitih akcija. Odjednom se umor izgubio, nitko ga više nije ni spomenuo... Tako je to kad u utakmice uđeš odlučan da ćeš svima pokazati da možeš i vrijediš.

I to je posebna vrijednost ove generacije Vatrene. Napravili su nešto što njihovi prethodnici nikako nisu uspijevali. Dokazali su da mogu biti vrhunski kad to odluče, bez obzira na važnost utakmice. Dokazali su da je onaj hrvatski inat u njima itekako snažan. Dokazali su i da ćemo u Kataru itekako biti reprezentacija koja može otići jako, jako daleko...

Mnogi su gundali protiv Lige nacija da bi im Modrić i suigrači u lipnju napokon zatvorili usta. Da smo igrali prijateljske utakmice što bi Dalić u njima uspio doznati ili dobiti? Ovako je dobio pregršt toga. I pobjedničku atmosferu i svlačionicu napunjenu samopouzdanjem, ali i nekoliko igrača koji ne samo da konkuriraju za odlazak u Katar nego se već ozbiljno nameću za udarnu postavu.

Josip Šutalo (22) debitirao je za Vatrene u Danskoj. Pobijedili smo 1:0, a Josip je bio najbolji igrač na terenu. Što je fenomenalna stvar za tako mladog igrača koji je debitirao u dosta teškim okolnostima, protiv reprezentacije koja je išla 100 na sat, koja je prije toga pobijedila i Francusku i Austriju. Obje selekcije u gostima.

Mladi Šutalo se očito nije opterećivao s takvim stvarima. Istrčao je na teren kao da igra u Dinamu protiv recimo Slaven Belupa. Mirno, bez imalo straha, odlučan

od prve minute pokazati koliko zna i može. Danci su ga u šoku gledali tih 90 minuta. Bio je neprelazan, ali bio je i prva linija našeg napada. S loptom u nogama lakoćom je pronalazio rješenja s kojima bi Hrvatska probijala prvi danski blok i brzo otvarala napade.

Tri dana kasnije Šutalo je čekao Mbappé, najbolji i najmoćniji napadač na svijetu. Nabrijan jer Francuzi su očajno otvorili Ligu nacija i trebala im je pobjeda protiv Hrvatske da ostanu u igri za prvo mjesto u skupini. Opet su mnogi računali da će Šutalo morati odigrati slabiju utakmicu jer se u prvoj jako istrošio, jer je nakon toga živio pod velikim medijskim pritiskom kao junak velike pobjede u Danskoj. Realno, jako puno toga se tom mladiću dogodilo u samo tri dana. Međutim, Šutalo to nije poremetilo. Istrčao je u Parizu na teren jednako miran, samouvjeren i motiviran kao što je bio i u Danskoj. Odigrao je još bolju utakmicu, jer moramo uzeti u obzir da su s druge strane bili Benzema i Mbappé, dva paklena igrača, vjerojatno najbolji napadački tandem na svijetu. Šutalo to nije impresioniralo. Dapače, on je impresionirao njih...

Trebamo li nakon takve utakmice dvojiti o tome je li Josip Šutalo spreman za udarnu postavu Vatrene u Kataru ili nije? Naravno da ne trebamo. Šutalo je u najtežim okolnostima pokazao koliko je dobar, koliko miran i napokon koliko je već zreo igrač iako ima samo 22 godine. Naravno da će Zlatko Dalić biti taj koji će odlučiti najprije o tome tko će ići u Katar, a onda i o tome tko će biti u udarnoj postavi, ali nakon lipanjskog izdanja Lige nacija jasno mu je da u Josipu Šutalu ima igrača koji po svemu može kandidirati za udarnih 11. Gvardiol kao lijevak na poziciji stopera, Šutalo kao dešnjak na desnoj. Čine se kao idealan tandem, iako su jako, jako mladi. Da, ima još nešto. Šutalo je protiv Danaca i Francuza igrao kao lijevi stoper, što je njegova slabija strana. Kako bi izgledao na svojoj jačoj, desnoj strani?

Na toj desnoj strani u obje je utakmice mjesto zauzeo Martin Erlić (24), još igrač Sassuola, koji je prošlu sezonu proveo na posudbi u Speziji. Erlić je za Vatrene i sedam dana odigrao tri utakmice po punih

90 minuta. Dva puta Francuska i jednom Danska. Bile su mu to tri debitantske utakmice. I odigrao ih je bez pogreške, jednako mirno i samouvjereno kao i Josip Šutalo. Rođeni Zadraniin visok 193 cm pokazao je da i on itekako zaslužuje biti dio Vatrene, a Zlatko Dalić će i njemu odrediti u kakvoj ulozi. Međutim, teško je zamisliti da neće biti na popisu putnika za Katar jer je mlad, jer je moćan, i jer je pokazao da zna i može. I da se ne boji. Erlić možda nije podigao toliko prašine kao Josip Šutalo, ali je sjajan igrač.

Josip Stanišić (22) nije debitirao u lipnju, nego još prošle godine. Mladi desni bek Bayerna nekako se ipak nije uspio nametnuti, pa je ipak bio vraćen u U21 selekciju. Međutim, Dalić ga je sada vratio i Stanišić je pokazao da nije slučajno igrač Bayerna. U drugom poluvremenu protiv Francuske u svih 90 minuta protiv Danaca te Stanišić je pokazao čvrstinu, odgovornost, ali i sasvim dobru probojnost na tom desnom boku. Ukratko - i on je bio jako, jako dobar. Do lipnja smo bili uvjereni da na desnom boku imamo samo Juranovića, te molili Boga da Vrsaljko bude zdrav. Sada znamo da imamo Stanišića. I da mu bez straha možemo povjeriti poziciju desnog beka tko god bio s druge strane.

Zlatko Dalić je tako od izjave da mu "Liga nacija nikako nije sjela" u samo sedam dana i tri utakmice došao do toga da je dobio tri mlada igrača vrhunskog potencijala. Tri igrača koja su spremna u Kataru imati važne uloge, nebitno je li odmah udarnoj postavi ili na klupi. No, dečki su tu, spremni, svježi, motivirani i dobri. Da smo igrali prijateljske utakmice Dalić bi još dvojio oko toga koliko doista vrijede Josip Šutalo, Martin Erlić i Josip Stanišić. Prijateljske utakmice ne mogu dati prave odgovore...

Liga nacija to može. Liga nacija može baciti naciju u trans, te pokazati igračima da su oni još uvijek ti koji mogu sa svima u svijetu. I to bez imamo straha i potrebe za defenzivnim blokom. Oni mogu igrati protiv svih. Liga nacija je blago, samo je nama trebalo dugo da to doista prihvatimo...

NIKOLA VLAŠIĆ

Hoće li sjajni veznjak zbog manjka minutaže nakon SP-a u Rusiji izgubiti i SP u Kataru?

VLAŠIĆ JE VEZNI IGRAČ, A NE KRILO

Sa 16 godina igrao je "osmicu", je li napokon došlo vrijeme da je zaigra ponovno?

Nikola Vlašić će u listopadu napuniti 25 godina. Što znači da su pred njim najbolje godine njegove karijere. Sa 16 godina debitirao je Hajduk i odmah je zabio gol u europskoj utakmici, na gostovanju kod Dundalka (2:0). Navijači s tribina bili su u čudu kad su doznali da Vlašić ima samo 16 godina i da mu je to prva seniorska utakmica. "Pa taj dečko će napraviti veliku, veliki karijeru", komentirao je i tadašnji trener Dundalka Stephen Kenny.

Vlašić je igrao klasičnu "osmicu" u toj utakmici. I to na desnoj strani, iako mu je draže bilo igrati polulijevo, jer je dešnjak i jer je već tada imao sjajan dijagonalni dribling i ulazak u središte terena. Međutim, tu je poziciju držao Mijo Caktaš, već tada jedan od glavnih igrača Hajduka. Splićane je u to vrijeme vodio Igor Tudor, koji je Vlašiću trener bio i u kadetskom pogonu. "Vlašić nije desetka, a nije ni krilo. On može biti sjajan vezni igrač, samo mora prihvatiti sve ono što ta pozicija sa sobom donosi. Puno trke, puno odgovornosti, ali i prilike da se pokažeš u napadačkim akcijama u kojima je Vlašićeva klasa neupitna.

Mjesecima je Vlašić kod Tudora igrao "osmicu" i bio je jako dobar. U nekim je

utakmicama bio čak i najbolji igrač Hajduka, što je kad imaš 16 godina i igraš tako zahtjevnu poziciju doista rijetkost. Međutim, u zimskoj stanci Tudor se je razišao s čelnicima Hajduka te napustio klub.

S dolaskom novih trenera Vlašić na Poljudu više nije igrao "osmicu". Igrao je najčešće krilo, često i desno iako je to pozicija koja mu daleko najmanje odgovara. Igrao je čak i centarfora. "Sve on to može igrati jer je brz i eksplozivan, jer je jak i jer odlično igra s obje noge, a jak je u igri "jedan na jedan". To su bila redovita objašnjenja svih trenera koji su ga vodili u Hajduku. Kako u Hrvatskoj uglavnom nemamo dovoljno brzih igrača, koji k tome još znaju i driblati, Vlašić im se činio idealan kao krilni igrač, eventualno desetka.

Takvog ga je kupio i Everton, što znači da je Vlašić pokazivao dobru klasu na toj poziciji, ali oni koji su ga pratili pomnije i dublje znali su da to nije to. Vlašić može igrati krilnog igrača, ali nije istinsko krilo. Nakon što je prosjedio godinu dana u Evertonu, Vlašić je završio u moskovskom CSKA. Trener Gončarenko ga je prepoznao već na prvom treningu kao igrača oko kojeg će slagati momčad. "Ti si sjajan, bit ćeš naš glavni igrač i imaš punu slobodu u napadu raditi ono što misliš da trebaš. Driblaj i donosi nam prednost", kazao je Gončarenko Vlašiću koji je već sutradan, nakon samo jednog treninga s momčadi, bio najbolji igrač prvenstvene utakmice.

Cijelu je jesen Vlašić u Moskvi igrao "osmicu", ovaj put na svojoj omiljenoj poziciji - polulijevo. CSKA je premda žestoko pomlađen bio hit prvenstva Rusije, a u Ligi prvaka dva puta je pobijedio - Real Madrid. Vlašić je Realu zabio u Moskvi za pobjedu.

Međutim, u zimskoj stanci Gončarenko je odlučio Vlašića premjestiti bliže голу. "Imaš sjajan udarac i hladnokrvnost u realizaciji, bit ćeš bliže голу i zabijat ćeš puno golova", kazao mu je trener.

To se doista i dogodilo. Vlašić je postao prvi strijelac i asistent momčadi, odlučivao je utakmice, oduševljavao navijače i stručnjake, da bi sve to kulminiralo dvije godine kasnije kada je i službeno bio izabran za najboljeg igrača u

Rusiji. Nažalost, paralelno s njegovom eksplozijom statistike, igra CSKA je bitno pala. Dobio je Gončarenko Vlašića u napadu, ali je izgubio glavnog igrača koji je s centra gradio igru i činio suigrače boljima.

Dojam onih koji su redovito gledali Vlašićeve utakmice ostao je nedefiniran. Vlašić ima statistiku, ima slavu, ali bolji je bio kao "osmica". No, Gončarenko je ostao tvrd u svom stavu, a CSKA ga je prošlog ljeta prodao u West Ham za 30 milijuna eura. Što je bio određeni materijalni dokaz da je Gončarenko pogodio u svom planu, jer Vlašićev transfer bio je rekordan u povijesti kluba.

Kada ga je dovodio u West Ham, trener David Moyes jasno je kazao Vlašiću. "Dovodim te kao ofenzivca. Vidim te na desetki, vidim te na oba krila, a uvjeren sam da možeš poslužiti i kao lažni centarfor." I Moyes je bio očaran s Vlašićevom snagom, brzinom, igrom "jedan na jedan" te odličnom realizacijom. Sve su to odlike igrača koji bi se morao odlično snalaziti na pozicijama na kojima ga je Moyes vidio. Međutim, prošla je cijela sezona, a Vlašić se u Londonu nije nametnuo. Vrtio ga je Moyes na oba krila, nekoliko puta i kao lažnog centarfora, a jedino mu nije dao priliku na "desetki". I Vlašić se vratio tamo gdje je bio kao igrač Evertona, sjedi na klupi i pita se što to u njegovoj igri ne valja?

Svjetsko prvenstvo u Kataru skoro pa je već pred vratima, a Vlašić je još uvijek u West Hamu i čeka što će se dogoditi s njegovom karijerom. SP u Rusiji bio je propustio samo zato što nije imao minutažu u Evertonu, je li moguće da će i Katar propustiti iz istih razloga? AKO se nešto bitnije ne promijeni u njegovom statusu, to je realnost koja ga čeka.

Zlatko Dalić ga doduše iznimno cijeni, jer pamti kvalifikacije za Euro 2020. u kojima je Vlašić bio ponajbolji igrač Hrvatske. I to na poziciji desetke. Zabio je četiri gola, od koji su tri bila za 1:0, što se posebno cijeni. I Vlašić je kao desetka u reprezentaciji izgledao jako dobro, baš kao što je izgledao i u CSKA. Nažalost, u West Hamu ga Moyes na toj poziciji ipak ne vidi, zato što mu očito tamo nije dovoljno dobar. I

to je stav koji će se teško promijeniti, jer Vlašić je već godinu dana u West Hamu, Moyes o njemu ima jasno izdefiniiran stav. Je li Vlašić na poziciji desetke dovoljno dobar za CSKA i Hrvatsku (Kad je u punoj formi), ali to nije dovoljno za West Ham? Tako ispada, iako je važno naglasiti da West Ham igra bitno drugačije nego što je igrala Hrvatska s Vlašićem na desetki. Moyes jako puno inzistira na preskakanju igre, na dugim loptama, na trčanju bez lopte, a Vlašić nije taj tip igrača. Vlašić traži igru i traži loptu u noge.

Stoga je neupitno da Vlašić mora promijeniti klub. Moyes u West Hamu neće mijenjati način igre, jer mu je on u dvije uzastopne sezone donio dosta dobrih rezultata. I pitanje je vidi li uopće Moyes mogućnost da igra na drugi način. Vlašić ne može proći kao krilni igrač, a i pitanje je bi li prošao i kao "desetka" u igri s puno preskakanja. Prošlog ljeta tražio ga je Milan, ovog ljeta javio se Napoli, a najupitniji je bio Torino Ivana Jurića. Međutim, Moyes ga ne želi pustiti samo tako, jer mu Vlašić treba. Treba mu na klupi, ali i na njoj netko mora sjediti, a Moyes je jako pragmatičan.

Do kraja prijelaznog roka ima još puno vremena, nešto će se valjda i po pitanju Nikole Vlašića dogoditi. Ostane li u West Hamu, čeka ga još jedna izgubljena sezona, što bi za njega bio dosita žestok udarac. No, ako uspije pronaći novi klub, bilo bi sjajno da tamo uvjeri trenera kako je njegova prava pozicija ipak na "osmici". Tamo gdje je odlično igrao dok je imao samo 16 godina. Može Nikola biti i odlična "desetka", dokazao je to igrama u CSKA, a onda i igrama za Hrvatsku, ali "desetki" u Ligama petice nema puno, jer malo ih si momčadi može priuštiti. Kod Jurića u Torinu "desetke" nema.

Rekli smo u prvoj rečenici da Nikola tek u listopadu puni 25 godina. Pred njim bi trebalo biti 10 najboljih godina karijere. I bilo bi normalno da ih provede tamo gdje se najbolje osjeća, gdje može najviše pružiti, a tko je kao "osmica". Sjetite se utakmice Hrvatske u Ligi nacija u Francuskoj. Izgubili smo 4:2, bilo je to u rujnu 2020. Vlašić je tada jedini put u reprezentaciji igrao kao "osmica". I bio je jako dobar...

LUKA KAČAVENDA

Kako je jedan krivi doskok na treningu promijenio život mladog igrača, ali i kluba za koji igra

TREBALO JE TO BITI LJETO IZ BAJKE

'Nije lako, ali vratit ću se još jači'

zimus, ali tada je odbila ponudu od šest milijuna eura. Nadala se da će mu cijena do ljeta dodatno narasti, a i mladi igrač je rekao da bi radije još pola godine ostao doma. Da još malo stasa...

Lokomotiva je klub koji živi od prodaje svojih talenata. Godišnji proračun kreće se između šest i sedam milijuna eura. Klub ih mora nabaviti barem pet kako bi živio. Da je Kačavenda prodan za tih šest milijuna eura, Lokomotiva bi financijski mirno plovila kroz sezonu. Ovako je čeka drama. Ostala je bez najboljeg igrača, a ostala je i bez novca koji je trebao popuniti veliku rupu u blagajni. I da bi preživjela Lokomotiva će vjerojatno morati transferirati neke druge igrače. Primjerice, mladog Luku Stojkovića, koji ima tek 18 godina. Luku su već mnogi skauti podvukli, a kako mu cijena još uvijek nije visoka - realno je negdje između dva i tri milijuna eura - kupaca neće nedostajati.

Lokomotiva će po svemu sudeći biti prisiljena prodati ga, premda zna da će joj to donijeti dvostruki gubitak. Najprije će momčad biti dodatno oslabljena, a i mladi Stojković bi dobrim igrama kroz sezonu drastično podigao svoju vrijednost. Kao što je to napravio i Kačavenda prošle sezone. A problem neće biti do kraja riješen, jer Stojković vrijedi najviše tri milijuna eura, a za sezonu Lokosima treba barem još dva. Što znači da će morati još nekoga prodati.

Da se ipak vratimo Kačavendi. Mladi ofenzivac je u teškim trenucima pokazao kako je spreman nositi se sa svim što mu se dogodilo i da ga takva ozljeda neće slomiti.

"Nije lako, naravno da nije lako, ali nije ni pretjerano teško! Barem ja to tako gledam

i vjerujem da ću se uspješno nositi s ovom situacijom. Mlad sam, na početku sam karijere i moram biti optimističan. Takve se ozljede danas uspješno liječe, pa i suigrač Pivarić je dokaz da je medicina uspjelo riješila taj problem koljena. Važno je da uz sebe imam pozitivne ljudi koji mi pomažu u svakom smislu, psihološki me jačaju i siguran sam da ću se dobro oporaviti i uspješno vratiti na travnjak."

Strpljenje će sad biti najvažnije. "Da, to mi svi govore. I neću žuriti s oporavkom, iako se nadam da ću, za šest mjeseci, u siječnju, normalno trenirati. Inače, odmah nakon operacije početi ću s programom oporavka u nekoj klinici, tako da neću imati nikakav odmor. I sve će biti lakše kad počne rehabilitacija, posvetit ću se samo tome, jedini će mi cilj biti uspješno se vratiti nogometu."

Vratit će se Kačavenda, uvjereni smo još bolji nego što je bio, a bio je jako dobar. Preživjet će i Lokomotiva, snaći će se već nekako ljudi koji je vode. Snalaze se već godinama. Međutim, i situacija s Kačavendom pokazuje koliko je krhko financijsko stanje klubova u hrvatskom nogometu. Kad nemaš normalne prihode, kakve ima Europa kojoj težimo (TV prava, ulaznice, sponzori...), onda si doista previše ovisan o prodaji igrača. pa se dogodi jedan krivi doskok i sve padne u vodu. Tako je doista nemoguće iole ozbiljnije raditi...

TV prava su nam skočila, Lokomotiva će od njih dobiti realno oko pet milijuna kuna. Što je golemi napredak naspram onog što smo do sada imali. No, za normalan život profesionlnog kluba moraš imati barem 30 milijuna kuna. Pet milijuna nije ni 20 posto tog budžeta...

Nogomet katkad zna biti jako okrutan i nemilosrdan. Trebalo je ovo biti ljeto iz snova za Lukasa Kačavendu, dečka koji ima samo 19 godina. Nažalost, pretvorilo se u pravu moru. Jedan naizgled bezazlen doskok na treningu okončan je s teškom ozljedom koljena. Kačavende na terenu neće biti najmanje do veljače.

Kačavenda je netom prije teške ozljede već bio na izlaznim vratima Kajzerice. Lokomotiva ga je moga transferirati još

FIFPRO

Budva dočekala sindikate nogometaša iz 34 europske države

HUNS NA REDOVNOJ GODIŠNJOJ SKUPŠTINI EUROPSKE DIVIZIJE

U Budvi se od 23. do 25. svibnja održala redovna godišnja skupština europske divizije FIFPRO-a, na kojem su se sastali predstavnici sindikata nogometaša iz 34 europske države. Na Kongresu su prisustvovali predstavnici HUNS-a, glavni tajnik Mario Jurić, Miroslav Jurić i Sandro Šoronda.

Sve prisutne pozdravili su domaćini - Željko Janović, predsjednik Sindikata profesionalnih fudbalera Crne Gore i predsjednik europske divizije FIFPRO-a Bobby Barnes. Skupštinu su otvorili predsjednik crnogorskog nogometnog

saveza i bivša zvijezda svjetskog nogometa Dejan Savičević te državni tajnik za sport Sava Rašević.

Kongres je bio vrlo sadržajan i odlično organiziran od strane domaćina, raspravljalo se o strategiji FIFPRO-a za nadolazeće godine, prioritetima, idejama i mišljenjima nogometnih sindikata te su predstavljene novine u području europske sportske politike i uključenosti FIFPRO-a u nju.

Osim rasprava o globalnoj strategiji FIFPRO-a, članovi su se informirali i o

pravnim pitanjima, zdravlju i sigurnosti nogometaša, aktivnostima protiv namještanja utakmica (Red Button), novim financijskim propisima UEFA-e i predloženim izmjenama međunarodnog kalendara utakmica, ženskom nogometu i zaštiti za maloljetne igrače.

Predsjednik europske divizije FIFPRO-a Bobby Barnes i glavni tajnik Joachim Walltin posebnu su pozornost posvetili Igoru Gataulinu, predsjedniku ukrajinskog sindikata nogometaša, čija zemlja pati zbog invazije Rusije.

**POSTANI
ČLAN HUNS-A!**
S NAMA JE SVE LAKŠE!

**ČUVAJMO
ŠPORTSKA SRCA**

LIFE POLIKLINIKA